

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2024 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Sędziowie:	SO Agnieszka Karłowicz (spr.) SO Karol Troć
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agnieszka Walerczak

przy udziale Prokuratora Krzysztofa Ciepłińskiego

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2024 r.

sprawy skazanego **L. P.**

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 13 lutego 2024 r. sygn. akt II K 588/23

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od L. P. na rzecz Skarbu Państwa 20 złotych tytułem wydatków za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 279/24
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji
--

Wyrok łączny Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 13 lutego 2024 roku, wydany w sprawie o sygn. akt II K 588/23

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	------------------	---	---------------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----	----	-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	-----

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	/Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p><u>Zarzut apelacji obrońcy skazanego:</u></p> <p>1. na podstawie art. 438 pkt. 1a k.p.k. obrazę przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 85 § 1 k.k. poprzez objęcie wyrokiem łącznym wykonanej w całości kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Zamościu z dnia 12 kwietnia 2021 r. w sprawie o sygnaturze akt: II K 395/19, chociaż jako kara w całości wykonana nie podlega ona łączeniu,</p> <p>2. na podstawie art. 438 pkt. 4 k.p.k. rażącą niewspółmierność orzeczonej kary łącznej z uwagi na:</p> <p>a) wymierzenie kary łącznej rażąco surowej, niezgodnie z dyrektywami jej wymiaru określonymi w art. 85a k.k., biorąc pod uwagę okoliczności sprawy, a w szczególności, okoliczności popełnienia czynów jednostkowych, oraz zachowanie skazanego po popełnieniu czynów, prowadzące do wniosku, że zachodzi pozytywna prognoza co do jego zachowania w przyszłości i wymierzenie kary łącznej nawet w minimalnych granicach pozwoli na osiągnięcie jej celów</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>

	<p>zapobiegawczych i w zakresie społecznego oddziaływania,</p> <p>b) ustalenie stawki dziennej łącznej kary grzywny w wysokości rażąco wysokiej w stosunku do dochodów skazanego, jego warunków osobistych, rodzinnych, stosunków majątkowych i możliwości zarobkowych.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzuty obrońcy skazanego okazały się niezasadne.</p> <p>Instytucja kary łącznej, taka, jak ją kształtują obowiązujące przepisy, nie jest „zaprogramowana” ani jako sposób łagodzenia skutków skazania jednej osoby za więcej niż jedno przestępstwo, chociaż jej zastosowanie może prowadzić do polepszenia położenia sprawcy i w wielu wypadkach na pewno faktycznie do tego prowadzi, ani jako sposób potęgowania tych skutków, mimo że w określonych układach jej zastosowanie może prowadzić do pogorszenia sytuacji sprawcy i zapewne zdarzają się przypadki, w których faktycznie do tego dochodzi (podobnie np. P. Kardas [w:] Kodeks karny. Część ogólna, t. I, cz. II. Komentarz do art. 53–116, red. W. Wróbel, A. Zoll, LEX 2016, art. 85, teza 14). Instytucja kary łącznej jest pomyślana jako instrument swoistej integracji odpowiedzialności karnej sprawcy za poszczególne przypisane mu przestępstwa, której celem jest przede wszystkim racjonalizacja procesu wykonania kary. Kara łączna stanowi „pewnego rodzaju podsumowanie przestępczej działalności skazanego” (np. wyrok SA w Katowicach z 6.12.2018 r., II</p>		

AKa 532/18, Biul. SAKa 2019/1, s. 3).

Odnosząc się do pierwszego zarzutu zawartego w apelacji należy wskazać, że przepis art. 91a zdanie pierwsze k.k. - dodany nowelą z 19.06.2020 r. rozstrzyga, że wykonanie poszczególnych kar wymierzonych za zbiegające się przestępstwa (w tym przestępstwa należące do ciągu przestępstw określonego w art. 91 § 1 k.k.), nawet w całości, nie stoi na przeszkodzie objęcia ich węzłem kary łącznej w wyroku łącznym.

Odnosząc się do zarzutu rażącej niewspółmierności kary łącznej należy przypomnieć, że rażąca niewspółmierność kary łącznej występuje w sytuacji gdy, na podstawie ujawnionych okoliczności wpływających ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, mających wpływ na wymiar kary można przyjąć, iż zachodzi wyraźna dysproporcja pomiędzy karą łączną orzeczoną przez Sąd pierwszej instancji, a sankcją, którą należałoby wymierzyć przy prawidłowym zastosowaniu reguł wymiaru kary łącznej ujętych w art. 85a kk. Nieprzypadkowo przecież ustawodawca w art. 438 pkt 4 kpk użył zwrotu „rażąca”.

Art. 85 a kk zawiera dyrektywy wymiaru kary łącznej o charakterze prewencyjnym zarówno w zakresie prewencji indywidualnej jak i generalnej, nakazując Sądowi przy orzekaniu kary łącznej, brać pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze

i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby

w zakresie kształtowania świadomości prawnej

społeczeństwa. Przedmiotowe dyrektywy oznaczają potrzebę wymierzenia takiej kary łącznej, która będzie odpowiadała społecznemu poczuciu sprawiedliwości oraz dającą gwarancję zwalczania przestępczości. W przeciwnym razie kara zbyt łagodna, po pierwsze oznaczałaby pewne przyzwolenie nie tylko wśród skazanych, ale również i społeczeństwa na popełnianie czynów zabronionych i to wielokrotnie, po drugie rodziłaby poczucie niesprawiedliwości, a po trzecie godziłaby w porządek prawny.

Zarzut rażącej niewspółmierności kary łącznej czy też szerszej ogólnie kary jest zarzutem z kategorii ocen i jest skuteczny jedynie wówczas, gdy co prawda orzeczona kara mieści się w ustawowych granicach, to jednak nie uwzględnia należyście dyrektyw wymiaru kary o czym była mowa powyżej. Indywidualizacja kary łącznej w każdym konkretnym przypadku należy do Sądu wydającego wyrok, który orzekając w granicach określonych przez ustawę, poza stosowaniem ogólnych dyrektyw i zasad wymiaru kary, uwzględnieniem oceny całokształtu ujawnionych okoliczności, powinien mieć na uwadze okoliczności, które ujawniły się po wydaniu poprzednich wyroków oraz wzgląd na prewencyjne cele karania zarówno w indywidualnym, jak i społecznym aspekcie.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy podkreślić, iż Sąd Rejonowy prawidłowo i należyście rozważył wszystkie okoliczności mające wpływ na wymiar orzeczonej kary łącznej – grzywny, czemu dał wyraz w

pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia (k.26).

Sąd pierwszej instancji poczynił szeroki oraz logiczny wywód tak w zakresie wyboru zasady łączenia kar – kumulacji, jak i wysokości przyjętej stawki. Uzupełniając wywód Sądu I instancji należy wskazać, że czyny oskarżonego rzeczywiście posiadały bliski związek czasowy, ale godziły w istotne dobra chronione prawem i świadczą o nieustępliwości działań skazanego.

Sąd Rejonowy wskazał uprzednią karalność skazanego oraz splatę w części należności, jednakże w ocenie Sądu nie stanowi ta okoliczność podstawy do uwzględnienia argumentacji obrońcy. To właśnie kary finansowe odpowiednio surowe wobec sprawców przestępstw o charakterze skarbowym stanowią odpowiednią reakcję na tego typu czyny. Uwzględnienie apelacji stanowiłoby niejako w pewien sposób premiowanie przecież negatywnej postawy skazanego związanej z lekceważącym naruszaniem porządku prawnego przez ostatnie lata, a należy zauważyć, że wydany wyrok łączny pozytywnie wpłynął na wysokość zadłużenia. Jednocześnie podnoszone okoliczności związane z wysokością otrzymywanego wynagrodzenia nie miały zasadniczego znaczenia, jeżeli to negatywne zachowania skazanego spowodowały dokonywanie potrąceń na skutek zajęcia komorniczego. Sytuacja majątkowa skazanego jest na tyle pozytywna i stabilna, że otrzymał kredyt na cele mieszkaniowe.

Ponadto należy zaakcentować, że skazany podejmując działania

niezgodne z prawem musiał liczyć się z ewentualnymi negatywnymi konsekwencjami dotyczącymi nie tylko jego, ale również członków jego rodziny. Sytuacja rodzinna i osobista skazanego nie mogła mieć decydującego wpływu w zakresie orzeczonej kary łącznej grzywny.

Reasumując Sąd Okręgowy nie dopatrył się przesłanek przemawiających za złagodzeniem orzeczonej wobec skazanego przez Sąd Rejonowy kary łącznej, bowiem obrońca nie przedstawił żadnych nowych okoliczności, które nie zostały uwzględnione przez Sąd Rejonowy, przemawiających za uwzględnieniem wniesionych apelacji. Zatem wywieść należy, iż sankcja karna zaproponowana przez Sąd Rejonowy jest sprawiedliwa, słuszna i nie nosi cech, o jakich stanowi art. 438 pkt 4 kpk. Wobec tego brak było podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku.

Wniosek

Obrońca skazanego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie skazanemu kary łącznej grzywny w wymiarze 450 stawek po 100 zł stawka w zakresie spraw II K 395/19 i II K 528/21 lub uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego w Garwolinie do ponownego rozpoznania.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadne

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Bezzasadność zarzutów podniesionych przez obrońcę

skazanego skutkowała
bezzasadnością wniosków.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok łączny Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 13 lutego 2024 roku, wydany w sprawie o sygn. akt II K 588/23.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wobec bezzasadności wywiedzionych przez obrońcę skazanego zarzutów i przy jednoczesnym braku przesłanek podlegających uwzględnieniu z urzędu, Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	

-----	-----
-------	-------

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 636 § 1 kpk i art. 634 kpk zasądził od na rzecz Skarbu Państwa uznając, że skazany będzie w stanie uiścić należność w kwocie 20 zł.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca skazanego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 13 lutego 2024r. sygn. akt II K 588/23	

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana